

תהיינה" (ימי הספירה) ולענ"ד אין להדר היום להדליק הנרות מבעוד יום (כמש"ל בא' דפסח) כי אחרי שנהגו לברך זמן בהדלקה הרי זה כקדוש היום ואין כאן תמימות - הערת הרב ר' זלמן זלאזניק נ"י עכ"ל.

והערה זו נמצאת גם בלוח לארץ ישראל לשנת תרפ"ז, ולשאר השנים, עד השנה שנת תשנ"ד, ועד בכלל.

וחיפשתי היטב בפוסקים האחרונים ובאוצר השו"ת לאו"ח כאן (וגם חיפשתי קצת בסימן רס"ג) ולא מצאתי כלל נידון זה.

ויש כאן ספק רציני האין לנהוג למעשה, אם כהגרי"מ טוקצינסקי ז"ל בזקנותו בשם הגר"ז זלאזניק ז"ל, או כהגרי"מ טוקצינסקי ז"ל בצעירותו ע"פ סתימת האדר"ת (ובחיי הגר"ש סלנט זי"ע).

ונזדקקתי להכרעת אאמו"ר הגאון שליט"א, וזו הכרעתו: אם האשה אינה סופרת ספירת העומר, יש לה להדליק נרות חג השבועות מבעוד יום, שאין בהדלקת האשה בשום פנים ריעותא לקיום "תמימות תהיינה" של הבעל, אבל אם האשה בעצמה סופרת ספירת העומר יש לה לאחר הדלקת הנרות בחג השבועות כדי שתקיים בספירתה "תמימות תהיינה".

ועיין בבירור הלכה לעיל סימן רס"ג סעיף ד' - עיין שם היטב.

תחנן בימים שאחר שבועות

עיין בסעיף ג' כאן.

ועיין בבירור הלכה לעיל סימן קל"א.

יש להתענות תענית יאצ"ט בימים שאחר שבועות

מחבאר במחבר כאן סעיף ג', ובבירור הלכה לעיל סימן קל"א בשם הארחות חיים כאן ע"פ המאורי אור (וסתימת גשר החיים צע"ג).

סימן תקכט דיני שמחת יום טוב

קידוש במקום סעודה - בקידוש דיו"ט עיין בתלמידי רבינו יונה ברכות פרק שביעי (ד"ו דף ל"ו ע"ב) שמבואר דבשבת בערב ובבוקר

לענין חיוב סקילה דלא אזלינן רק בתר מקום שעומדין שם ואם שם כבר נכנס ליל שבת אף דבמקום אחר עדיין יממא הוא יש לו דין שבת לכל דבריו ה"נ בכל העניינים אין לנו אלא מקומו ושעתו של הדבר שדין עליו עכ"ל וזה כדברינו הנ"ל ומחמת אפיסת הפנאי אי אפשר לי להאריך יותר והנני דוש"ת כה"י וחותרם בכל חותמי ברכות - יצחק יעקב ווייס" עכ"ל. השאלה במנחת יצחק היתה באשה שנסעה באמצע הספירה מארצות הברית לארץ ישראל, והתשובה היתה להקל שיכולה לגמור ז' נקיים ולטבול מיד אחד צאת הכוכבים בארץ ישראל ואף שבארצות הברית עדיין יום השביעי.

ועיין כמה שכתבתי בסייעתא דשמיא לעיל בסימן תפ"ט בסופו [בספר ספירת העומר עמוד ר"ז מבואר שההמצאה לשנות את יום חג השבועות - כל אחד לפי ספירתו - הוא מהאדמו"ר מליובביץ זי"ע בעצמו].

"תמימות תהיינה" בהדלקת הנרות של האשה

עיין בבירור הלכה תניינא.

והנה כתב הגרי"מ טוקצינסקי ז"ל בלוח לארץ ישראל לשנת תרס"ו - לוח שיצא לאור עוד בחיי הגר"ש סלנט זי"ע - וז"ל: חג השבועות יום ד' ו' בו [הדלקת הנרות כמש"ל בא' דפסח] ערבית מאחרין וכו' עכ"ל, ובא' דפסח כתב וז"ל: א' דפסח יום ג' ט"ו בו [הגאון האדר"ת זצ"ל עורר שתדליקנה הנשים גם ביו"ט קודם שקיעת החמה לקבל החג מבעוד יום וביו"ט (שאינו חל בשבת) נכון שתברך תחלה ואח"כ תדליק כו'] עכ"ל, וכן ראיתי בלוח לארץ ישראל לשנת תרס"ח (בשינוי קל: הערת האדר"ת קבע בא' דראש השנה, ובשבועות ציין לראש השנה).

וראיתי בלוח לארץ ישראל לשנת תרע"ב שאינו מציין בחג השבועות כלום, והנה זה שאינו מציין לראש השנה הוא משום שאז א' דראש השנה חל בשבת, אבל היה לו לציין לא' דפסח ששם נקבעה בשנה זו הערת האדר"ת.

ובלוח לארץ ישראל לשנת תרפ"ו ראיתי שינוי מן הקצה אל הקצה שכתב וז"ל: יום ד' ו' בו ערבית מאחרין להתפלל לקיים "תמימות